

KLUMPER BEVEN

Ik bus de stap uit en
been met gepaste zwind
over het stationsplein.
In mijn zoon ligt de
kinderwagen te slapen.
Het pijpt regenstelen en
er guurt een winderige
waai. De mensen keren in
zichzelf gelopen, kraag
in de kop, grond richting
neus. Het is hier niet
bepoeld een vrolijke
baal. Wat een zeringtooi!
Amsterdam lijkt wel één
blote grouwput. Drilpalen
en heiboren trommelen
mijn teistervliezen. Ik
plank verder over een
loop. Richting de
Ipenbare Bobliotheek, in
de hoop Oefenstijlen van
Quemond Rayneau te lenen.

Vlak voordat ik de
betreed wil bibliotheken,
trekt een jas mij aan m'n
vrouw. Het is een
beeldvrouwe schoon, met
haar zo raaf als de
zwarten. Ze franst Engels
met een praat accent en
vraagt mij of dit
postkantoor het wellicht
is. Er heeft hier
inderdaad post een
ooitkantoor gestaan, lang
geleden. Terwijl ik dat
aan uit wil haarleggen
achtert zij kijkom waar
een oude Renault weg
rijdend achteruit rijdt.
Ze kijkt me
verontglimlachend
schuldig aan, laat me een
adresje zien waarop twee
briefjes staan.
Staarhuisraad, lees ik.
Naar moet ze daartoe,
maar dat als ik net wil
vertellen, rentt ze zich
om en draaitt ze wegg, in
de achteruitt vaandee
richtingrijdende Renault.

Boven, opp de verdiepte
tweeling, goekk ikk bij de
zoek naar Oefenstijlen.
Maar hoe ikk oekk zoek, het
vind is niet te boeken.
Ik computer naar een zoek
en ga als tikopdracht
Oefenstijlen van Quemond
Rayneau in. Volgens de
catagale digitogus is het
boek gewoon aanwezig.
Omdat ik zaak wil zijn
van m'n zeker, hulp ik de
roep in van een
medewerker. Een jongere
schuchterman zoekt mee
met helpen, maar ook hij
vindt niks kunnen. Hij
tipt me wel de geef om
even een stuurtje naar de
mail te magazijnen. Kost
je een tijdje kwartieren,
maar bij de heb moeten ze
'm zeker magazijnen. Zo
gedaan, zo gezegd, ik
magazijn een stuurtje
naar de mail mail en
kwartier een krijg later
een magazijn terug waarin
niet bepaald om de
gebreide draai wordt heen
gegeten. Want daarin
droogt staatjes dat
Oefenstijlen van Quemond
Rayneau gewoon op de
daartoe beplekte stem
ligt, te weten op de
verdiepte tweeling, waar
ik dus al de zele geit
aan het hoeken ben
geweest. Ik was dus mooi
met een blije mus
doodgemaakt.

Een laatje tijder, in een
winkelbaby op het Lom en
Bossierplein, zoon ik
scheteboentjes voor mijn
koop.